

SEPTEMBER

ik herken 'r
aan haar koperen kleur
aan die mystieke
melancholieke geur
aan haar ochtendstilte
met nevel omhangen
en de late middagzon
houdt me in haar landschap gevangen
mijn lichaam loom
mijn ogen half dicht
koester ik haar warmte
op mijn gezicht
neem ik afscheid
van haar gouden nazomer licht

Anke Pronk-Waterlander